

QUESTIONS ON OUR LORD'S LIFE - RIGHTS

நமது ஆண்டவரின் ஜீவிய உரிமைகளைப் பற்றிய கேள்விகள்

கேள்வி : நமது கர்த்தர் மனிதனாக ஆவதற்கு முன்பு, ஆவியின் ஜீவியாக இருந்த போது அவர் பெற்றிருந்த உரிமைகள் என்ன? அவர் ஒரு மனிதனான போது அந்த ஜீவிய உரிமைகளுக்கு என்ன ஆனது?

பதில் : ஐசுவரியவானாயிருந்த நமது கர்த்தர் நம் நிமித்தம் தரித்திரரானார். (2 கொரிந்தியர் 8:9) பரலோக உரிமைகளையும் பூரணத்தையும் பரிமாற்றம் செய்து பூமிக்குரிய உரிமைகளையும் பூரணத்தையும் பெற்றுக்கொண்டார். அந்த பரிமாற்றம் என்பது ஒரு பலியல்ல. ஏனெனில் மனிதனாகிய இயேசுவே ஒரு மீட்கும் பொருளானார். அவர் மானிடனாவதற்கு முன்பு இருந்த உரிமைகளை அவர் பலி கொடுத்தார் என்று வேத வாக்கியங்களில் எங்கேயும் இல்லை. எனினும் “அவர் தமக்கு முன் வைத்திருந்த சந்தோஷத்தின் பொருட்டு இவைகளை விட்டுவிட்டார்.” (எபிரேயர்: 12:2)

மனிதனுக்கு தேவையான உரிமைகள் பூமிக்குரிய உரிமைகளும் மானிட உரிமைகளும் ஆகும். இயேசு இந்த பூமிக்குரிய உரிமைகளை தமது ஜீவனை பலியாகக் கொடுத்து மீட்கும் கொள்ளுகிறார். அவர் ஒரு ஆவியின் ஜீவியாக, ஆவியின் ஜீவியின் உரிமைகளை பலி கொடுத்திருக்க முடியாது. ஏனெனில் ஆவியின் ஜீவிகள் யாருக்கும் மரண தண்டனை கொடுக்கப்படவில்லை. ஆதாம் மனிதனாக இருந்து மீட்கப்பட வேண்டியவராக இருந்தார். “மனுஷனால் மரணம் உண்டானபடியால், மனுஷனால் மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலும் உண்டாயிற்று. ஆதாமுக்குள் எல்லாரும் மரிக்கிறது போல கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாரும் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள்.” (1 கொரிந்தியர் 15:21,22)

மீட்கும் பொருள் கல்வாரியில் கொடுக்கப்பட்டது

கேள்வி : நமது கர்த்தர் கல்வாரியில் எதைக் கொடுத்தார்?

பதில் : நாம் காண்பித்திருக்கிறது போல கர்த்தர் தமது ஜீவனை கொடுத்து மனுக்குலத்தை மீட்கவில்லை. ஆனால் தேவனுடைய ஏற்ற காலத்தில் மற்றும் ஒழுங்கில் மனுக்குலத்தை விடுவிப்பதற்கான மீட்கும் விலைக்கிரயத்தை அது கொடுத்தது. “அவர் தம்மை ஒரு antilutron ஆக (ஒரு சரிசமமான விலைக்கிரயத்தை) கொடுத்தார்.” (1 தீமோத்தேயு 2:5,6)

நமது கர்த்தரின் பலி, அவர் தமது ஜீவனை மரணத்துக்கு கொடுத்தது தெய்வீக பார்வையில் மிகவும் சிறப்பானதாக மெச்சத்தகுந்ததாக இருந்தது. அவர் பிதாவானவரால் உயர்ந்த தளத்தில் புதிய ஜீவன் வெகுமதியாக அளிக்கப்பட்டார். அவரது புதிய ஜீவன் யோர்தானில் ஆரம்பித்து அவரது உயிர்த்தெழுதலில் நிறைவடைந்தது. இந்த பூமிக்குரிய ஜீவிய உரிமை பாவத்தினால் பறிக்கப்படாமல் இன்னும் நமது கர்த்தருக்கு உரியதாக இருக்கிறது. இந்த பூமிக்குரிய ஜீவிய உரிமையை ஒரு மனிதனின் பாவத்திற்கு ஈடு செய்ய நீதியினிடத்தில் கொடுக்க நோக்கங்கொண்டார். ஒரு மாம்சீக ஆத்துமாவை மரணத்திற்கு கொடுத்தார். ஒரு ஆவிக்குரிய ஆத்துமா அவருக்கு வெகுமதியாக அளிக்கப்பட்டது. ஆதாமுக்கும் அவரது இனத்திற்கும், அவர்களுக்காக புது உடன்படிக்கையை முத்திரையிட்டு, உரியதாக அவரது மாம்சீக ஆத்துமாவை இன்னும் அவர் பெற்றிருக்கிறார்.

புண்ணியமும் ஜீவிய உரிமையும்

கேள்வி : உலகத்தின் பாவத்திற்காக கிறிஸ்து கொடுக்கும் புண்ணியத்தையும் உலகத்தின் பாவத்திற்காக அவர் கொடுக்கும் ஜீவிய உரிமைகளையும் எப்படி நாம் வேறுபடுத்துவது?

பதில் : நமது கர்த்தர் மனிதனாக இருந்த போது மானிட தளத்தின் நீதி நிச்சயமாக அவருக்குரியதாக இருந்தது. இப்பொழுது மனிதனாக அவர் நீதியை பெற்றிருக்கவில்லை. அந்த நீதி, பிதாவானவரின் பார்வையில், நீதியின் பார்வையில் கர்த்தரின் கணக்கில் இருக்கிறது. அது புண்ணியமாக அமைந்து ஏற்ற காலத்தில் உலகிற்கு கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் அது சுவிசேஷ யுகத்தில் சபைக்கு சாட்டப்படுகிறது.

இயேசு பெற்றிருந்த மானிட ஜீவிய உரிமை அவர் மரிக்கும் வரை அவரிடமிருந்தது. மரிக்கும் போது, பிதாவானவரின் ஏற்பாட்டின்படி, பிதாவானவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அவர் கூறியதாவது: “பிதா எனக்கு கொடுத்த பாத்திரத்தில் பானம் பண்ணாதிருப்பேனோ?” (யோவான் 18:11) மனிதனாக இருந்த போது அந்த ஜீவிய உரிமைகள் அவரது பயன்பாட்டில் இருந்தது. அவைகள் இப்பொழுது அவருக்கு தேவை இல்லை. ஏனெனில் அவர் இன்னும் மேலான உரிமைகளை பெற்றிருக்கிறார். ஆனால் அவர் மானிட ஜீவியத்திற்கு உரிமையை பெற்றிருக்கிறார். அவரது சொந்த பயன்பாட்டுக்கு தேவையில்லாமல் இருக்கிறது. ஆனால் அது உலக மனுக்குலத்திற்கு கொடுப்பதற்கு தேவைப்படுகிறது. அதன் மூலம் விரும்புகிறவர்கள் நித்திய ஜீவனை பெறுவார்கள்.

கர்த்தர் அவரது சொந்த தனித்தன்மையின் நிலைப்பாட்டில் பார்க்கப்பட வேண்டும். முதலாவதாக அவர் ஒரு ஆவியின் ஜீவியாக இருந்தார். இரண்டாவதாக அவர் பரிசுத்தமும், குற்றமில்லாமலும், மாசில்லாமலும் பாவிக்கு விலகின மாம்ச ஜீவியாக்கப்பட்டார். மூன்றாவதாக அவர் தம்முடைய பூமிக்குரிய ஜீவனை தம்மிடமிருந்து எடுக்க அனுமதித்ததால், தேவன் அவருக்கு வெகுமதி அளித்து உயர்ந்த ஸ்தானத்திற்கு உயர்த்தினார். (பிலிப்பியர் 2:9)

இந்த மகிமையான ஆளுமை உலக மனுக்குலத்திற்காக சில காரியங்களை செய்யும்படி தேவன் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். இந்த காரியங்களை செய்வதற்கு சக்தி, இப்பொழுது அவருக்கு தேவையில்லாமலும் இன்னும் அவர் பெற்றிருக்கிற பூமிக்குரிய உரிமையில் இருக்கிறது. அதை அவர் ஆயிரம் வருட யுகத்தில் உலகத்திற்கு கொடுப்பதற்காக வைத்திருக்கிறார். அவர்கள் படிப்படியாக புது

உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளுக்கு இணக்கத்திற்கு வருவார்கள். இப்பொழுது அவரது அங்காங்களாக விரும்புகிறவர்களுக்கு, அவர்களது மீறுதல்களை மூடவும் அவர்களது பலிகள் பிதாவானவருக்கு பிரியமானதாக ஆக்கப்படவும் அதை சாட்டுதல் பண்ணுகிறார்,

பிதாவின் சித்தத்தை செய்வதில் கிறிஸ்துவின் புண்ணியம் இருந்தது. திரைக்கக்கப்பால் இந்த புதிய சபாவம் தேவன் கொடுத்த வெகுமதி. நிச்சயமாக அந்த புண்ணியம் இன்னும் நிலைத்திருக்கிறது. கிறிஸ்து மனுக்குலத்திற்கு என்ன செய்வார் என்பதை குறித்து பொருட்படுத்தாமல், தேவனுடைய பார்வையில், ஒரு சொந்த புண்ணியத்தை அவர் எப்பொழுதும் பெற்றிருப்பார். ஆகையால் அவர் தனது புண்ணியத்தை விட்டுக்கொடுப்பார் என்று நாம் நினைக்க வேண்டியதில்லை. அப்படியிருந்தால் அவர் அந்த புண்ணியம் இல்லாமல் விடப்பட்டிருப்பார். ஆனால் அவர் தமது பரிசை பெற்றுக்கொண்டு, மானிட ஜீவிய உரிமையையும் பெற்றிருக்கிறார். அது தேவனால் இப்படியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது தேவனுடைய பார்வையில் ஒரு புண்ணியத்தின் காரியத்தை அமைத்திருக்கிறது. சொல்லப் போனால் ஆதாமையும் அவருடைய பிள்ளைகளையும் மீட்கக்கூடிய அவரது விலைக்கிரயம் அதில் அமைந்திருக்கிறது. அதை அவர் சீக்கிரத்தில் உலகிற்கு பயன்படுத்துவார். அவர் இப்பொழுது இதை நமக்கு சாட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்.

கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தை சாட்டுதல்

கேள்வி : “கிறிஸ்துவின் சாட்டப்பட்ட புண்ணியம்” என்றால் என்ன?

பதில் : கிறிஸ்துவின் சாட்டப்பட்ட புண்ணியத்தைப் பற்றி பேசும் போது, அவர் எப்பொழுதும் விட்டுவிடாத ஒரு தனிப்பட்ட புண்ணியத்தை, சொந்த ஒரு நீதியை அவர் பெற்றிருக்கிறார் என்பதை நாம் மனதில் தெளிவாக வைத்திருக்க வேண்டும். தமது சொந்த நீதி அவருக்கு தேவை. இந்த பொருளில் நீதியை இழக்காமல் அவரது நீதியை நமக்கு கொடுத்திருக்க முடியாது. அவரது ஜீவிய உரிமையிலும் இதுவே உண்மையாக இருக்கும். அவர் ஒரு ஜீவிய உரிமையை பெற்றிருக்கிறார். அந்த ஜீவிய உரிமையை அவர் நமக்கு சாட்டவில்லை. ஏனெனில் அது அவருக்கே தேவை. அவரது தனிப்பட்ட புண்ணியம் அவருக்கு தேவை.

ஒரு ஜீவிய உரிமையையும் நீதியையும் முறையே ஆயிரம் வருட யுகத்தில் மனுக்குலத்திற்கு கொடுப்பார் மற்றும் சபைக்கு சவிசேஷ யுகத்தில் சாட்டுவார் என்றும் எந்த பொருளில் நாம் சொல்லுகிறோம்? இந்த வழியில், மனுக்குலத்திற்கு அவர் தமது மானிட ஜீவிய உரிமையை புண்ணியத்தைக் கொடுப்பார். அது அவருடையதாக, மனிதன் கிறிஸ்து இயேசுவின் கீழ்ப்படிதலுக்காக கொடுக்கப்பட்ட வெகுமதியாக இருந்தது. அதாவது மானிட ஜீவியாக ஜீவிப்பதற்கான சலுகை அல்லது உரிமை. அந்த உரிமை நியாயப்பிரமாணத்துக்கும் கீழ்ப்படிந்ததால் உறுதி பண்ணப்பட்ட உரிமை. (ரோமர் 10:5; கலாத்தியர் 3:12) இப்பொழுது அவர் தெய்வீக சபாவத்தின் பங்குதாரராக உன்னதத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார். இனி அவருக்கு மானிட ஜீவனுக்குரிய உரிமை மற்றும் அந்த உரிமையுடன் செல்லக்கூடிய நீதியும் தேவைப்படாது. அவர் தற்கால நிலைமையில் முற்றிலும் திருப்தியடைந்தவராக நிறைவானவராக இருக்கிறார். மானிட ஜீவனுக்கான உரிமையையும் அதனுடன் செல்லக்கூடிய நீதியையும் பூமிக்குரிய பலியின் புண்ணியத்தை அவர் உலகிற்கு விரைவில் கொடுக்க வேண்டும். இதில் தற்காலத்தில் அவர் சபைக்கு அவர்களது அபூரணம் நிறைவாகும் அளவுக்கு தருகிறார். நாம் அவரில் நிறைவடைகிறோம். அதனால் நமது பலிகள் அவர் மூலம் தேவனுக்கு பிரியமானதாகவும் புனிதமானதாகவும் கருதப்படுகிறது.

உண்மையிலேயே பஸ்க்கு ஜீவிய உரிமை ஒல்லை

கேள்வி : உதவி ஆசாரியர்கள் பூமிக்குரிய ஜீவிய உரிமைகளை பலி செலுத்துகிறார்களா?

பதில் : பூரணர்களுக்கே நித்திய ஜீவனை கொடுக்க தேவன் நோக்கங்கொண்டிருக்கிறார். மேலும் ஆதாமின் சந்ததியாகிய நாம் அனைவரும் அபூரணமாக இருக்கிறோம். ஆகையால் நாம் பலியிடுவதற்கு ஜீவிய உரிமைகளை பெற்றிருக்கவில்லை. ஆனால் இயேசு நமது பரிசுமையாக பிரசன்னமாகி, நாம் அவரது அடிச்சுவட்டை பின்பற்ற விரும்பினால் நமக்கு உதவி செய்ய நோக்கங்கொண்டிருக்கிறார். இப்படியாக நாம் அவரது பலியில் பங்குதாரராகி, பிறகு அவரது ராஜ்யத்தின் மகிமையில் பங்கு பெறுவோம்.

இதை செய்ய நமக்கு சாத்தியமாகும்படி, நமது சகல மீறுதல்கள் மற்றும் குறைபாடுகளை ஈடுகட்டும்படி அவரது புண்ணியத்தை நமக்கு சாட்டுதல் பண்ண நோக்கங்கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் நமது கர்த்தரால் நமக்கு சாட்டுதல் பண்ணப்பட்ட இந்த புண்ணியத்தை நாம் அர்ப்பணிப்பதில்லை. நமது பரிசுமையாக நமது குறைவுகளை நிறைவு செய்ய நமது முழு பங்கு விசுவாசமே. அபூரணமாயிருப்பதை அவர் சரிபண்ணுகிறார். பிறகு நம்மை பலியாக ஒப்புக்கொடுக்கிறார். பிதாவானவர் அந்த பலியை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார். மெய்யாகவே பலி கொடுப்பதற்கு நாம் ஜீவிய உரிமையை பெற்றிருந்ததில்லை.

சாட்டப்பட்ட புண்ணியத்தை தோல்வியானது விடுவிக்கிறது

கேள்வி : ஒருவன் முற்றிலுமாக தோல்வியடைந்து இரண்டாம் மரணத்தில் மரித்தால், சாட்டப்பட்ட புண்ணியம் விடுவிக்கப்படுவது தோல்வி தீர்மானிக்கப்படும் போதா அல்லது உண்மையில் மரிக்கும் போதா?

பதில் : கிறிஸ்து மூலமாக பிதாவினிடத்தில் வருகிறவர்களுக்கு கிறிஸ்துவின் புண்ணியம் சாட்டப்படுகிறது. கிறிஸ்துவின் இந்த பூமிக்குரிய புண்ணியத்தை நிராகரிக்கிறவர்கள், அவர்கள் நிராகரித்த கணத்திலிருந்து அவர்களிடம் இருப்பதில்லை. கர்த்தரை அவர்கள் நிராகரித்த கணத்திலிருந்து அது இருப்பதில்லை. அவர்கள் பெற்றிருந்த புண்ணியம் அனைத்தும் விடுவிக்கப்படுகிறது, பரிமுதல் செய்யப்படுகிறது, சென்று விடுகிறது. அந்த கணமே அவர்கள் மரிக்க வேண்டும் என்று அதற்கு பொருளில்லை. ஆனால்

அவர்கள் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய கைகளில் விழுகிறார்கள். அதாவது இரக்கத்திலிருந்தும் நீதிக்குள்ளிருந்தும் வெளியேறுகிறார்கள். பூரணமில்லாமல் ஜீவனுள்ள தேவனுக்கு முன்பாகவும் நீதிக்கு முன்பாகவும் யாரும் நிற்க முடியாது என்பதை நாம் அறிவோம். மீட்கும் பொருளை நிராகரிக்கிறவர்கள் பாவ உணர்வில் இனி இல்லாதவர்களாக காணப்படுகிறார்கள். இது “கல்யாண வஸ்திரத்தை” நீக்கிப்போடுகிற உவமையில் விளக்கப்படுகிறது. நிராகரித்த அந்த கணத்திலிருந்து எந்த விதத்திலும் இனி அது அவனுடையதல்ல.

ஜீவிய உரிமைகள் புது உடன்படிக்கையில் குறிப்பிடப்படுகிறது

கேள்வி : நமது ஆயிரம் வருட யுகத்தில் இயேசு கல்வாரியில் கொடுத்த ஜீவிய உரிமைகள் எங்கே இருக்கும்.?

பதில் : மகா இரட்சகரின் ஜீவிய உரிமைகளை பற்றி பேசுகிறோமே, அது பாவ நிவாரண பலியின் இரத்தத்தினால் நிழலாக காண்பிக்கப்படுகிறது. நிழலின்படி, இந்த மெய்யான பாவ நிவாரண நாளின் முடிவில், பாவ நிவாரணத்தின் இரத்தம் உலக ஜனங்களினிமித்தம் நீதிக்கு செலுத்தப்படுகிறது. அது அவர்களின் சார்பாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: “ஜனத்தின் பாவங்களை நிவர்த்தி செய்வதற்காக.” (எபிரேயர் 2:17) ஜனங்கள் அவர்களது மரண தண்டனையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட உடனேயே அவர்கள் ஆசீர்வாதங்களை பெற ஆரம்பிக்கும் நிலைமையில் இருப்பார்கள். ஆனால் அதற்கு முன்பு அல்ல. மகா பிரதான ஆசாரியார், நமது கர்த்தர், சுவிசேஷ யுக முடிவில், தேவனுக்கும் ஆபிரகாமியின் சந்ததியாகிய மாம்சீக இஸ்ரவேலுக்கும் இடையே ஒரு புது உடன்படிக்கையை பாவ நிவாரண இரத்தத்தினால் முத்திரையிட்டு பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளுவார். மேலும் அவர் “அவரது சார்பாகிய சபையுடன்” அந்த உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராக நிற்பார். அந்த பிரமாணத்திற்கு கீழ்ப்படிகிறவர்கள் அனைவரும் நித்திய ஜீவனைப் பெறுவார்கள். அந்த உடன்படிக்கையின் ஏற்பாடுகளை மத்தியஸ்தர் இந்த அனைத்து வருடங்களில் நிறைவேற்றுவார்; அது திரும்பப் பெறும் சலுகைகளை அவர்கள் பெறுவார்கள் என்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணுகிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தை அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டால் அவர்கள் நித்திய ஜீவனைப் பெறுவார்கள்.

அந்த நேரத்தில் மானிட ஜீவியத்தின் உரிமை, இரட்சகராக நமது கர்த்தரின் கைகளிலிருந்து செல்லும். அப்போதிலிருந்து உடன்படிக்கையிலேயே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, மனிதன் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று அறிவித்திருக்கிற அனைத்து காரியங்களையும் உத்திரவாதம் அளிக்கிறது. மனுக்குலத்தின் கல்லான இருதயம் சதையான இருதயத்துக்கு இடம் கொடுக்கும். இந்த உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு வாழ்கிற அனைவரும் நித்திய ஜீவனை பெறுவார்கள். ஆயிரம் வருட யுகத்தில் புது உடன்படிக்கை நமது கர்த்தரால் கொடுக்கப்பட்ட ஜீவிய உரிமைகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும். பிரமாணத்தை கடைபிடிக்க தவறுபவர்கள் தண்டனைகளைப் பெறுவார்கள். இந்த ஏற்பாட்டில், இயேசு, புது உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராக ஆயிரம் வருடங்களாக ஆசீர்வாதங்களை வழங்குவார். சுவிசேஷ யுகத்தில் ஜீவனுக்கான உரிமையை அவரது சொந்த கட்டுப்பாட்டில் உலகத்தின் பாவங்களுக்காக, உலகத்தின் மீட்புக்காக நீதியிடம் கொடுப்பதற்கு வைத்திருந்தார். இந்த யுக முடிவில் அந்த உரிமையை அவர் கொடுத்தவுடன் மேலே சொல்லப்பட்ட பிரகாரம், நீதியானது அதை கொடுக்க, மனுக்குலம் அதைப் பெற்றுக்கொள்ளும்.